

Diari del Marroc. Xauen (II)

Un relat de: [Giser](#)

Xauen, 10 d'agost de 2003

No soc capaç d'assumir tots els fets que han passat en les últimes trenta hores. He deixat que la passió, l'amor, la fraternitat, entressin a galet al meu cor. Tinc les venes plenes de tiretes, em tremolen de l'esforç per mantenir-me despert dins un món de somni. I tot això ha succeït perquè una família de Tànger ens ha convidat a una autèntica boda d'aquí.

Res més que vint-i-sis hores d'autèntica festa d'emocions. La definició era "ets un més".

Trencant tabús, aquesta boda nedava en l'amor, un amor càlid, comprensiu, desinteressat, és a dir, autèntic amor.

Naïma i Mustafà a partir d'ara col·laboraran a fer infinita una cultura composta per persones finites.

No només ells dos, sinó tota la seva nombrosa família que ens han acollit a les seves cases, a les seves tradicions i als seus cors.

Nota: he d'aprendre àrab.

Y la belleza se cubrió de blanco,
Pero se tapó la cara de vergüenza.
Decía que lo hacía porque
Sentir en este mundo,
No le parecía correcto.

Pero ese día se le perdonaba.
El blanco amor, se juntó
Con el amor negro.

Y des de ese día,
se les auguró un futuro
rebosante de colores.